Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

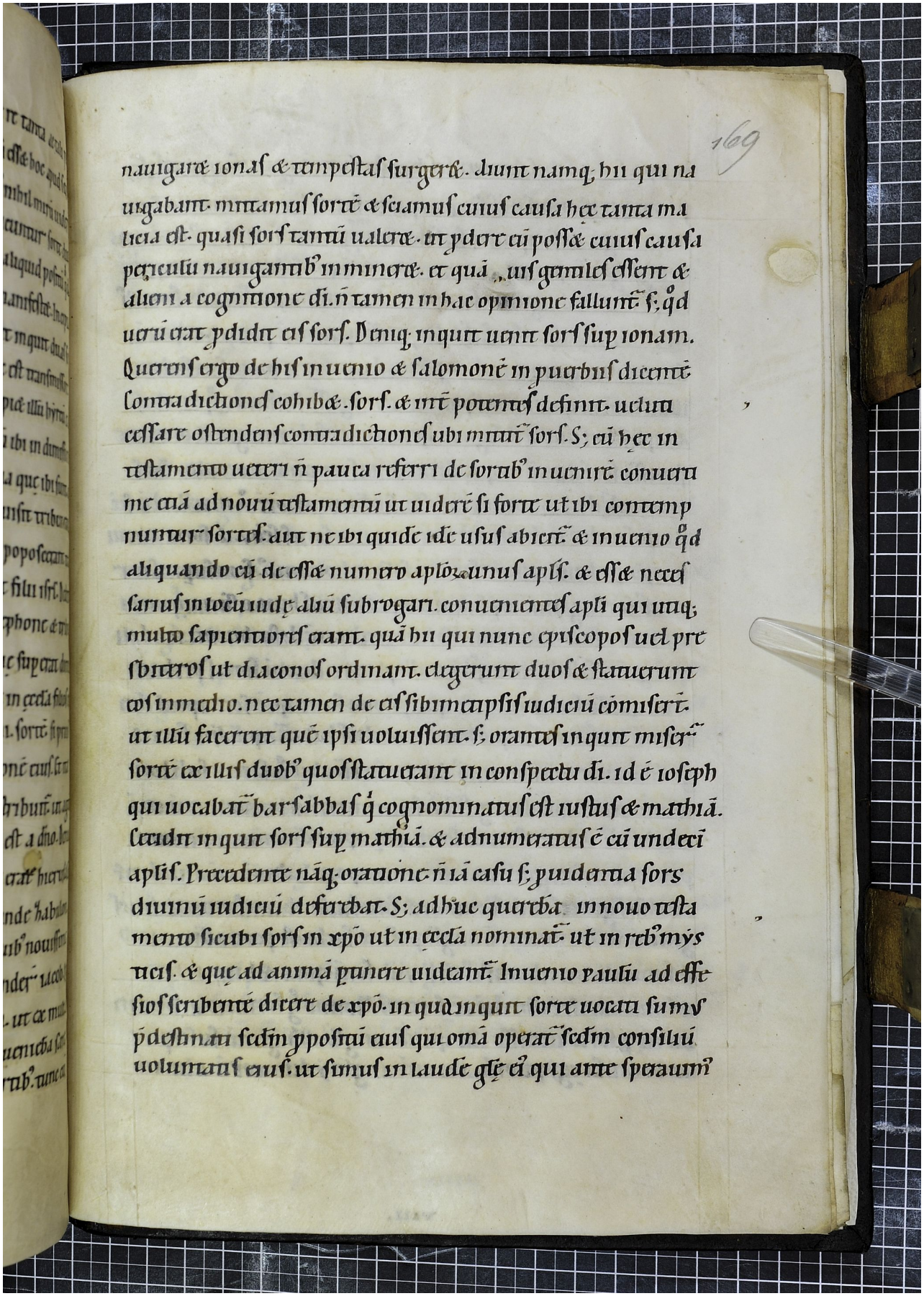

169

nauigare ionas & tempestas surgere. diuit namq; hii qui na
uigabant. mittamus sortē & sciamus cuius causa hec tanta ma
licia est. quasi sors tantū ualere. ut pdere eū posse cuius causa
periculū nauigantib' imminere. et quā ,, uis gentiles essent &
alieni a cognitione di. ñ tamen in hac opinione fallunt. s; q̄d
uerū erat pdidit eis sors. Deniq; inquit uenit sors sup ionam.
Queris ergo de his in ueteri & salomonē in puerbis dicentē
contradictiones cohibe. sors. & inter potentes definit. uelut
cessare ostendens contradictiones ubi mittit sors. S; cū hec in
testamento ueteri ñ pauca referri de sortib' in ueniri conuenit
me etiā ad nouū testamentū ut uideri si forte ut ibi contemp
nuntur sortes. aut ne ibi quide ide usus abierit. & in ueteri q̄d
aliquando cū de esse numero aplōr. unus aplis. & esse neces
sarius in locū iude alū subrogari. conueniente aplī qui utq;
multo sapientiores erant. quā hii qui nunc episcopos uel pre
sbiteros ut diaconos ordinant. elegerunt duos & statuerunt
eos in medio. nec tamen de eis sibi in aplis iudicū cōmiserūt.
ut illū facerent quē ipsi uoluissent. s; orantes inquit misere
sortē ex illis duob' quos statuerant in conspectu di. id ē ioseph
qui uocabat bar sabbas q̄ cognominatus est iustus & mathiā.
Cecidit inquit sors sup mathiā. & adnumeratus ē cū undeci
aplis. Precedente nāq; oratione ñ iā casu s; p uidentia sors
diuinū iudicū deferebat. S; adhuc queritur in nouo testa
mento sicubi sors in xpō ut in ecclā nominat. ut in reb' mys
ticis. & que ad animā punere uideant. Inuenio paulū ad effe
sios scribentē dicere de xpō. in quo inquit sorte uocati sumus
p̄destinati secū ppositū eius qui omā operat secū consiliū
uoluntatis eius. ut simus in laude glē ei qui ante speauim